

Arrest

nr. 244 469 van 19 november 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 14 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 december 2019 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. LOOS *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn, afkomstig van Douala. In Kameroen had u een relatie met G. E. (...). U werd zwanger van hem waarna u met hem huwde. In 1996 beviel u van uw dochter S. (...), die u ook M. (...) noemt. Uw schoonmoeder nam het kind bij haar en verzorgde het, hoewel u zelf voor uw dochter wou zorgen, maar uw schoonmoeder haatte u reeds van in het begin. Uw man was één

van de leiders van SDF in Kameroen, in die tijd de enige oppositiepartij. In 1999 organiseerde hij in die hoedanigheid een protest rally waarop twee doden vielen en waar veel leiders van SDF werden opgepakt door de Kameroense autoriteiten. Enige tijd later kwamen mensen van de Kameroense veiligheidsdiensten uw man zoeken in jullie huis. Uw man bevond zich toen net in de keuken achteraan uw huis waardoor ze hem niet zagen. Deze mensen zeiden u wel dat, indien ze uw man de volgende keer niet zouden vinden in jullie huis, ze in zijn plaats u zouden meenemen. Hierna verliet uw man Kameroen. Enige tijd later regelde uw schoonmoeder ook uw vertrek.

U reisde naar Hongarije waar u uw man G. (...) terugzag. Jullie vroegen er internationale bescherming die jullie werd toegekend in 2000. Op een dag verdween uw man in Hongarije. U weet niet waar hij is. U ging naar Nederland waar u enige tijd illegaal verbleef en werkte. U ging terug naar Hongarije waar u beviel van uw zoon. U werd in Hongarije slecht behandeld en gediscrimineerd als zwarte vrouw. U zat in de prostitutie om in uw onderhoud en dat van uw zoon te kunnen voorzien. U werd meermaals verkracht. U voelde zich niet goed in Hongarije en zag uw situatie somber in. U reisde naar Nigeria met het doel er contact op te nemen met mensen in Kameroen omdat u er uw zoon wou achterlaten bij mensen die beter voor hem konden zorgen. U slaagde er niet in iemand in Kameroen te contacteren en keerde terug naar Hongarije. U reisde in 2012 met de hulp van een vriendin naar België. U keerde terug naar Hongarije om er de verlenging van uw documenten te regelen. Op 8 november 2017 diende u een verzoek tot internationale bescherming in in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Diverse attesten en rapporten van psychologen stellen immers dat u psychologische problemen hebt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u meermaals voorgesteld de persoonlijke onderhouds te onderbreken, werden meerdere kortere onderhouds gehouden en werd u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op uw vraag door een vrouwelijke protection officer gehoord.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooraleer verder in te gaan op uw verzoek tot internationale bescherming dient te worden opgemerkt dat uw diverse (acht) psychologische attesten en verslagen (dd. 30/6/2017 van eerstelijnspsychologe F. V. M. (...); dd. 8/2/2018 van klinisch psycholoog J. P. (...); dd. 23/4/2018 van Dr. V. H. (...); dd. 5/3/2018 van klinisch psycholoog H. E. M. (...); dd. 27/8/2018, 10/9/2018, 25/2/2019 en 9/5/2019 van klinisch psychologe-psychotherapeute S. M. (...)) melding maken van uw grote kwetsbaarheid, psychische klachten, precaire levensomstandigheden, depressie, PTSD, ernstige psychische stress, angst en hulpeloosheid, suïcidale gedachten, gevoelens van wanhoop,... Hoewel in het attest van 10/9/2018 door de psychotherapeute gesteld wordt dat het niet aangewezen is in te gaan op traumatiserende gebeurtenissen in Hongarije - iets waar tijdens het persoonlijk onderhoud dd. 18/4/2019 rekening mee werd gehouden aangezien er door de protection officer enkel vragen gesteld werden over niet traumatische elementen - blijkt nergens uit deze attesten dat u - omwille van geheugenproblemen of andere cognitieve problemen - niet in staat zou zijn consistente verklaringen af te leggen over uw asielrelaas.

Ook zijn uw eigen verklaringen over uw psycho-medische problemen bedenkelijk te noemen. Zo verklaarde u voorafgaand aan het derde onderhoud op het CGVS, dat u dezelfde voormiddag in het ziekenhuis was en dat u zich niet goed voelde. U verklaarde dat uw werkgever u naar het ziekenhuis stuurde omdat u zich niet goed voelde en dat men u in het ziekenhuis zei dat u teveel stress hebt (zie notities CGVS3, p.2). Pas wanneer u gevraagd werd in welk ziekenhuis u dan wel was, blijkt u plots niet naar een ziekenhuis te zijn geweest, maar was u bij uw huisarts. U verder gevraagd of u in therapie bent bij een psycholoog en of u medicatie neemt op aanraden van de psycholoog, toont u een doosje Meloxicam EG. Er dient echter te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie in uw dossier), blijkt dat dit gewoon een medicijn tegen pijn, ontstekingen en koorts is.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u op 20 januari 2000 in Hongarije werd erkend als vluchteling en dat uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat uw status nog steeds geldig is.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status

voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet in Hongarije, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Hongarije, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u de vluchtelingenstatus hebt verkregen in Hongarije, op 20 januari 2000.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u in Hongarije het slachtoffer werd van een verkrachting, racisme en u zich diende te prostitueren om in uw levensonderhoud en dat van uw zoon te kunnen voorzien.

Er dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw persoonlijke situatie in Hongarije niet consistent zijn.

U werd begin 2000 in Hongarije erkend als vluchteling. Zo goed als meteen verliet u het land – eigenlijk van zodra u over uw documenten beschikte – en vestigde u zich – illegaal in Nederland waar u begon te werken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS 1, dd. 29/01/2018, p. 3-4, notities persoonlijk onderhoud CGVS2, dd. 22/8/2018, p. 5). U verklaart dat uw aankomst in Hongarije, de ontvangst van uw documenten en uw vertrek naar Nederland binnen de 3 maanden plaatsvonden. Hieruit blijkt al dat u duidelijk reeds van in het begin van uw verblijf in Hongarije, voor er sprake was van uw zoon, het plan opvatte elders in Europa te gaan wonen. Voor de dienst Vreemdelingenzaken vermeldt u dat u in november 2000 (11 maanden na het verkrijgen van uw documenten) pas naar Nederland bent gegaan, waar u vier jaar bleef en werkte 'met iemand anders zijn documenten'. U voegde er aan toe dat u niet meer als een hond wou leven en een beter leven wou voor uw zoon (zie verklaring DVZ, nrs. 27 & 31). Echter, in november 2000 was uw zoon helemaal nog niet geboren. Uw zoon is immers geboren op 22/9/2006, zodat het niet aannemelijk is dat u omwille van hem Hongarije zou hebben verlaten. Dat u niet weet te duiden waarom u in 2000 al voor een eerste keer Hongarije verliet, tast reeds de ernst en geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde problemen in Hongarije aan.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u tot 4 keer toe terugkeerde naar Hongarije, nadat u dat land een eerste keer had verlaten in 2000. Zo keerde u in 2004 terug om in Boedapest uw documenten te vernieuwen (zie verklaring DVZ, nr. 31), waarna u terugkeerde naar Nederland. Volgens uw verklaringen voor de DVZ ging u vervolgens in 2005 opnieuw van Nederland naar Hongarije – u verklaart om de 2 jaar naar Hongarije gegaan te zijn om er uw documenten te laten vernieuwen (zie verklaring DVZ, nr. 27). Wat u voor de DVZ niet verklaarde is dat u na de geboorte van uw zoon, toen uw zoon 4 of 6 jaar was (dus tussen 2010 en 2012), naar Nigeria reisde, waarna u ook opnieuw terugkeerde naar Hongarije (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3, dd. 18/4/2019, p. 5). Sinds 2012 bent u in België. Ook na uw aankomst in België ging u naar Hongarije om er opnieuw uw documenten te laten vernieuwen (in 2014) (zie verklaring DVZ, nr. 22, notities CGVS1, p. 16). U probeerde niet in Nederland documenten te krijgen en keerde daarom steeds naar Hongarije terug. Gevraagd waarom u dat niet probeerde (in Nederland) stelt u niet geweten te hebben dat u dat kon, niemand vertelde u dat, u wist niet dat u als (in Hongarije) erkend vluchteling internationale bescherming kon vragen in Nederland, anders had u het wel gedaan (zie notities CGVS1, p. 5). Er dient echter te worden opgemerkt dat u anderzijds blijkbaar wel goed op de hoogte was van de documenten die u in Nederland nodig had om te kunnen werken, want u werkte er met iemand anders zijn documenten (zie verklaring

DVZ, nr. 27). Verder bent u duidelijk op de hoogte van de vereisten in Hongarije om uw documenten er te laten vernieuwen. Aangezien u er wel in slaagde in Nederland valse documenten te bekomen en u goed op de hoogte was van uw administratieve plichten in Hongarije, mag verondersteld worden dat u na een jarenlang verblijf in Nederland op de hoogte zou geraakt zijn van uw mogelijkheden en rechten daar. Hetzelfde kan opgemerkt worden voor uw illegaal verblijf in België. Uit uw verklaringen blijkt dat u in België, reeds voor uw verzoek tot internationale bescherming, in contact kwam met het CAW van Merksem, met een advocaat, met een OCMW, met verschillende kerken (notities CGVS1, p. 7), dat u in 2012 en 2013 in aanraking kwam met het vredegerecht in Antwerpen (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, nr. 2). Uit informatie in uw administratief dossier blijkt bovendien dat u aan de DVZ in september 2016, in het kader van een vreemdelingencontrole, verklaarde uw advocaat te zullen raadplegen (zie Identificatieformulier in te vullen in het kader van de toepassing van de omzendbrief 10.06.2011 van DVZ) en dat u zich ook al door een advocaat liet vertegenwoordigen voor de RVV (zie arrest nr. 185 341 dd. 12/4/2017). Het is opnieuw niet aannemelijk dat u pas in november 2017, vijf jaar na uw aankomst in België, besloot een verzoek tot internationale bescherming in te dienen indien uw situatie in Hongarije werkelijk zo precair was. Uw talmen, zowel in Nederland als in België, om bescherming aan te vragen en uw meerdere terugreizen naar Hongarije, tasten de ernst van uw beweerde vrees ten aanzien van Hongarije reeds fundamenteel aan.

Verder kan u ook niet overtuigen wat betreft uw persoonlijke situatie in Hongarije. Immers, u baseert uw verklaringen over uw problemen in Hongarije op het feit dat u daar alleen kwam te staan, nadat uw man G. (...) u verliet, u voor een inkomen diende te zorgen en u, via prostitutie, zwanger geraakte en alleenstaande moeder werd. Echter, uw verklaringen over uw relatie met uw (ex-)man G. (...) zijn alles behalve consequent.

Vooreerst zijn uw verklaringen over jullie relatie in Kameroen niet geloofwaardig. Zo verklaarde u enerzijds dat u in 1995 gedwongen werd met G. (...) te huwen (zie notities CGVS1, p.12) terwijl u later verklaarde dat jullie een relatie aangingen, u zwanger werd en jullie daardoor besloten te trouwen (zie notities CGVS3, p.5). Ook verklaarde u eerder dat u bij uw schoonfamilie ging inwonen (zie notities CGVS1, p.15) terwijl u tijdens het laatste persoonlijk onderhoud op het CGVS duidelijk verklaarde dat u met uw man in Douala woonde en dat uw schoonmoeder niet bij jullie inwoonde maar wel vaak bij jullie was (zie notities CGVS3, p.5).

Verder dient ook vastgesteld te worden dat u opmerkelijke verklaringen aflegt aangaande de dochter die u in Kameroen zou hebben met uw man. Zo kan reeds worden opgemerkt dat u deze dochter voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet vermeldde toen u naar uw kinderen werd gevraagd (zie verklaring DVZ, nr. 16). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u vervolgens twee kinderen te hebben, uw zoon T. (...) die u in België vergezelt en een dochter S. E. (...) die in 1996 geboren werd (zie notities CGVS1, p. 13). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat uw dochter M. (...) heet (zie notities CGVS3, p. 5). U geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen over de voornaam van uw dochter, verklaart u dat het meisje volgens haar geboorteakte S. (...) heet maar dat u eigenlijk wou dat ze M. (...) heette. Wat er ook van zij, het blijft opmerkelijk dat u dan de ene keer verklaart dat uw dochter S. (...) heet om later te verklaren dat ze M. (...) heet. Er mag immers vanuit gegaan worden dat u alvast consistent bent in het gebruik van de naam van uw dochter. Bovendien wijt u het feit dat uw dochter twee namen zou hebben, aan de moeilijke relatie die u had met uw schoonmoeder, die wou dat het kind haar naam, S. (...), zou krijgen (zie notities CGVS3, p. 5). U beweert dat ze het kind van u afnam, dat ze de baby wegnam, omdat ze niet blij was met jullie huwelijk –hierboven reeds werd aangetoond dat ook uw verklaringen met betrekking tot de totstandkoming daarvan niet coherent zijn. U verklaart ook niet te weten waarom uw schoonmoeder niet blij was met jullie huwelijk en verder tijdens het persoonlijk onderhoud doorgevraagd over de situatie met uw dochter, blijkt uw schoonmoeder het kind helemaal niet meegenomen te hebben maar dat ze voor het kind zorgde in jullie huis (zie notities CGVS3, p. 5).

Ook andere verklaringen betreffende uw dochter doen ernstige vragen rijzen. U hebt sinds uw vertrek uit Kameroen geen contact meer met haar of uw schoonmoeder (zie notities CGVS3, p. 6, 9). Gevraagd of uw man contact had met zijn moeder of met jullie dochter M. (...) toen jullie samen in Hongarije waren, weet u dat merkwaardig genoeg niet (zie notities CGVS3, p. 9). U weet evenmin waarom uw dochter jullie niet kwam vervoegen in Hongarije (zie notities CGVS3, p. 10).

Ook uw verklaringen over hoe jullie relatie – tussen u en uw man G. (...) -zich verder ontwikkelde in Hongarije zijn tegenstrijdig. Vooreerst verklaart u meermaals tijdens uw persoonlijke onderhoud voor het CGVS dat uw man u in Hongarije verliet, dat hij plots verdween en dat u hem niet meer kon vinden (zie notities CGVS1, p. 6, 7; notities CGVS3, p. 9). U verklaart dat jullie de eerste maanden samen waren in Hongarije maar u herinnert zich niet hoe lang jullie samen waren in Hongarije (zie notities CGVS3, p. 9). U lijkt echter over het hoofd te zien dat u, van zodra u over uw documenten beschikte, zijnde 3 maanden na uw aankomst (dus begin 2000), zelf al Hongarije verliet (voor

Nederland). U verklaart dat uw man G. (...) niet met u mee ging naar Nederland en dat hij pas in 2003 of 2004 weg ging (zie notities CGVS1, p. 6), dus 3 of 4 jaar nadat u hem achterliet in Hongarije.

Verder verklaarde u tijdens uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat, wanneer u aankwam in Hongarije, het toen niet goed ging tussen u en uw man (zie notities CGVS2, p. 4). U verklaarde dat uw man in Hongarije naar de administrator ging en er zei dat hij een scheiding wou. U moest later de documenten voor de scheiding gaan tekenen. G. (...) zei u hierover ook dat de scheiding ook officieel zou zijn in Kameroen en had de papieren uit Kameroen (zie notities CGVS1, p. 12, 13, 17). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud legt u echter totaal andere verklaringen af over uw relatie met G. (...) in Hongarije. U verklaarde dat eerst alles goed ging, dat G. (...) blij was dat u gekomen was naar Hongarije en dat jullie zelfs planden om een nieuwe baby te maken. U verklaart dat jullie problemen hadden, zoals in elk huwelijk maar geen grote problemen. U verklaart ook dat hij plots verdween en dat u, sinds hij plots verdween niets meer van hem weet (zie notities CGVS3, p. 9).

Verder is het merkwaardig dat uw man – hoewel u verklaart ook betrokken te zijn bij zijn problemen met de Kameroense autoriteiten - u niet op de hoogte bracht van zijn vertrek uit Kameroen of nadien geen contact met u opnam vanuit Hongarije. U verklaart dat hij enkel met zijn moeder communiceerde (zie notities CGVS1, p. 18, 19, notities CGVS3, p. 7, 8). U gevraagd waarom uw man u niet op de hoogte bracht, verklaart u het niet te weten en zegt u dat hij misschien bang was dat u hem zou stoppen of dat u bang zou worden. U vervolgens gevraagd of u daar dan nadien niet met hem over gesproken heeft, reageert u door te vragen : 'Nadien...?', waardoor u niet lijkt te beseffen dat u hierna uw man vervoegde in Hongarije. U geconfronteerd met het feit dat jullie toch nog samen waren in Hongarije, verklaart u : "Nee, ik sprak niet met hem." (zie notities CGVS3, p. 7). Elders verklaarde u nochtans dat uw man blij was dat u hem vervoegde in Hongarije en dat jullie een nieuwe baby wilden maken.

Uw verklaringen over uw relatie met uw man – zowel in Kameroen als in Hongarije – en over uw familiale situatie tout court zijn allesbehalve coherent te noemen. Deze vaststellingen ondermijnen reeds uw algehele geloofwaardigheid en laten toe te concluderen dat u het CGVS geen zicht geeft op uw reële situatie in Hongarije, die nochtans onlosmakelijk verbonden is met uw beweerde problemen die uit een kwetsbare situatie van een alleenstaande vrouw voortvloeien. Deze vaststellingen worden nog bevestigd door het feit dat u er niet in slaagt uw beweerde problemen in Hongarije aan te tonen met ook maar één document. U verklaart dat uw problemen in Hongarije publiek werden gemaakt door een vriendin die schrijfster was en dat dit een stigma voor u was (zie notities CGVS2, p. 7). Hoewel u de schrijfster van dit stuk een vriendin noemt, verklaart u dit artikel over u niet te kunnen terugvinden, omdat u geen contact meer met haar hebt. U kan zich de naam van de krant niet meer herinneren. Ook uw advocaat liet op 20 september 2018 weten aan het CGVS dat uw verkrachting 'druk besproken' werd in de media. Er mocht dan ook verwacht worden dat jullie hiervan enig bewijs of afschrift konden neerleggen.

Ten slotte kan wat betreft uw problemen in Hongarije nog worden opgemerkt dat uw toenmalige advocaat, meester Geens, op 26 oktober 2016 een 'verzoekschrift met beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing' indiende tegen een bevel om het grondgebied te verlaten (zie informatie in uw administratief dossier). Hierin wordt gesteld dat u in oktober 2012 naar België kwam 'wegens gebrek aan perspectief in Hongarije' en 'omdat haar sociaal netwerk zich in België situeert.' (zie p.5). Verder haalt uw advocaat aan dat u, bij een onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing, i.e. terugkeer naar Kameroen, u 'ook geen kans meer (zal) hebben om terug te keren naar Hongarije' (zie p. 6). Nergens maakt uw advocaat gewag van de ernstige problemen die u nu aanhaalt, integendeel, hij haalt een mogelijke terugkeer naar Hongarije aan als een element dat uw (gedwongen) vertrek naar Kameroen moet tegenhouden. Dat u in 2016 geen melding maakte van de ernstige feiten die u nu plots wel aanhaalt in Hongarije, tast eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen fundamenteel aan.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Hongarije loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u ook uw levensomstandigheden in Hongarije gelden. In het bijzonder verklaart u dat u er geen perspectief had en er geen werk was en u, wanneer u tandproblemen had, diende terug te komen naar het ziekenhuis (notities1, p. 4; notities2, p.5.).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Hongarije verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft de motieven die u aanhaalt met betrekking tot uw vrees ten aanzien van Hongarije werd hierboven reeds aangetoond dat uw verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn.

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

Hoewel u niet hebt aangetoond dat u zich niet langer onder de bescherming van Hongarije kunt stellen, kan ook het volgende worden vastgesteld met betrekking tot uw vrees ten aanzien van het land waarvan u de nationaliteit draagt, m.n. Kameroen.

Ook uw verklaringen over wat u en uw man samen beleefden in Kameroen – de feiten die de oorzaak waren voor jullie – weliswaar gescheiden – vertrek naar Hongarije, zijn niet geloofwaardig. In dit verband kan vooreerst worden opgemerkt dat uit de beslissing van Hongarije blijkt dat uw toenmalige echtgenoot E. G. (...) de vluchtelingenstatus in eerste instantie heeft ontvangen en dat u als zijn echtgenote, in tweede orde, ook 'gedekt' wordt door deze beslissing. De beslissing van de Hongaarse asielinstanties maakt geen expliciete melding van problemen die u zelf zou ondervonden hebben in Kameroen.

Wat de beslissing van de Hongaarse asielinstanties wel vermeldt is dat uw ex-man, E. G. (...), gedurende een jaar ondergedoken zou geleefd hebben na manifestaties maar dat de autoriteiten hem gevonden hebben in zijn schuilplaats (zie vertaling beslissing Hongarije). Nergens verklaart u dat uw man gedurende een jaar ondergedoken is geweest, noch dat hij door de Kameroense autoriteiten gevonden is. Integendeel, u verklaarde dat de politie uw man bij u thuis zocht – maar niet vond! – en dat u wist dat het omwille van de protesten was, omdat die protesten (waaraan uw man als leider deelnam) slechts een paar dagen voorheen plaatsvonden (zie notities CGVS3, p.7, 10). Dezelfde nacht, nadat de Kameroense autoriteiten uw man kwamen zoeken, waarbij ze u bedreigden omdat ze hem niet vonden, is uw man gevlucht richting Hongarije (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ dd. 9/1/2018, nr.4). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat de protesten waaraan uw man deelnam als leider en waarna hij gezocht werd, plaatsvonden in februari of maart 1999 (zie notities CGVS1, p. 16). Indien uw man een paar dagen daarna effectief vertrok, zoals u verklaarde, kan worden aangenomen dat hij ergens in maart 1999 Kameroen verliet.

Ook wat betreft uw vertrek na deze gebeurtenissen zijn uw verklaringen niet coherent. Zo verklaart u voor de DVZ dat u reeds een maand na uw man vertrok (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ dd. 9/1/2018, nr.4).

Volgens de beslissing van de Hongaarse asielinstanties was uw ex-man reeds op 30 augustus 1999 aangekomen in Hongarije (zie vertaling beslissing Hongarije in blauwe map administratief dossier). Zelf verklaarde u voor het CGVS pas in november 1999 uit Kameroen vertrokken te zijn (zie notities CGVS1, p. 3), dus meer dan twee maanden nadat uw ex-man aankwam in Hongarije en ongeveer 8 maanden nadat hij volgens uw verklaringen (ongeveer maart 1999, zie supra) zou vertrokken zijn uit Kameroen. Elders verklaarde u dan weer dat hij ergens in juli of augustus 1999 vertrok uit Kameroen (zie notities CGVS1, p. 18).

Verder blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ dat u, na uw man, ook bent vertrokken omdat de politie 'telkens' naar uw huis kwam en ze zeiden dat als ze uw man niet vonden, ze u kwamen arresteren (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ, nr. 4). Ook voor het CGVS verklaarde u dat de politie een maand na het vertrek van G. (...) nog kwam en ze u zeiden dat ze u zouden meenemen als hij er niet was (zie notities CGVS1, p. 18). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat de autoriteiten drie keer bij u thuis langskwamen, dat uw man twee keer niet aanwezig was en de derde keer uw man zich verstopte ergens achteraan uw huis en dat u de derde keer werd gezegd dat u in zijn plaats zou meegenomen worden indien ze uw man de volgende keer niet zouden vinden (zie notities CGVS3, p. 7). U verklaarde hierna – dus na het vertrek van uw ex-mangeen problemen meer gehad te hebben met de Kameroense autoriteiten omdat uw schoonmoeder dan uw vertrek begon te regelen en omdat je hen niet de kans moet geven om terug te komen (zie notities CGVS3, p. 8).

Al deze vaststellingen betreffende uw beweerde problemen in Kameroen laten toe te concluderen dat uw verklaringen betreffende uw aandeel in de beweerde problemen van uw ex-man alvast ongeloofwaardig zijn. Dat de Hongaarse autoriteiten u, in het kader van eenheid van gezin, indertijd de vluchtelingenstatus toekenden, impliceert dus niet dat u zelf vervolging riskeerde of riskeert in Kameroen.

Wat verder uw algehele geloofwaardigheid - maar ook het door u aangemeten kwestbare profiel - ernstig ondermijnt, is het feit dat u er blijkbaar niet voor terugschrikt de Belgische asielinstanties te misleiden - ook niet wanneer u met enkele merkwaardige elementen geconfronteerd wordt. Er werd in uw opeenvolgende onderhouds meermaals benadrukt dat het belangrijk is de waarheid te spreken en dat er gevraagd werd een inspanning te doen opdat het CGVS een zicht zou krijgen op uw situatie (zie notities1, p. 2; notities2, p. 2, notities3, p. 3). Toch bent u niet eerlijk geweest tegen de protection officers die instonden voor het onderzoek van uw verzoek.

U werd tijdens het derde onderhoud gevraagd of u soms andere namen gebruikt, waarop u 'nee' antwoordde en uitdrukkelijk verklaarde 'Ik gebruik geen andere namen.' (zie notities3, p. 4). Verder haalde u als broers enkel J. (...) en E. (...) aan en vermeldt u als zussen enkel L. (...) en B. (...) (zie notities1, p. 11; notities3, p. 6). Gevraagd of dat de namen zijn, zoals ze op hun geboorteakte staan, verklaart u dat dit de namen zijn die u leerde toen u opgroeide.

U blijkt verder niet precies te weten waar uw zus B. (...) nu woont, beweert de namen van haar kinderen niet te kennen, twijfelt of haar volledige naam Be. (...) is, beweert geen contact meer te hebben met haar. U herhaalde nogmaals geen contact met uw zus te hebben, en het wel te willen als u kon (zie notities3, p. 6, 12).

Verder verklaarde u lang geleden op facebook te hebben gezeten, onder de naam T. K. (...), maar ermee gestopt te zijn (zie notities1, p. 15; notities3, p. 6). U werd later geconfronteerd met het feit dat uw zus B. (...) op haar facebook een foto van uw zoon heeft staan, waarop u beweerde dat u enkel met J. (...) communiceerde en dat B. (...) die foto misschien via hem heeft gekregen. Tijdens het eerste onderhoud had u echter nog beweerd net enkel met B. (...) nog contact te hebben gehad (zie notities1, p. 11).

Op het einde van het derde onderhoud werd u dan geconfronteerd met het facebook-profiel van ene B'. E. (...), waarop u verklaarde dat dit uw broer is (zie notities3, p. 12). U vermeldde eerder echter nooit een broer met de naam B'. (...).

Ten slotte beweert u uitdrukkelijk geen A. K. (...) te kennen (zie notities3, p. 12).

Enkele weken na uw laatste persoonlijk onderhoud, ontving het CGVS een mail van uw advocaat (dd. 5/5/2019), waarin deze stelt dat uw verklaringen betreffende A. K. (...) niet stroken met de waarheid. Het facebookprofiel op naam van A. K. (...) is het uwe. Uw advocaat stelt - enigzins eufemistisch- dat u 'niet meteen open kaart heeft gespeeld', omdat u voorzag dat het CGVS de verkeerde conclusies zou trekken. Uw leugenachtige verklaringen waren dus berekend en weloverwogen. U gebruikt dus wel degelijk facebook en een andere naam, en de naam A. (...) wordt duidelijk in uw familiale omgeving gebruikt. Uit de prints van enkele facebookposts blijkt dat uw familieleden u 'aunty A. (...)' noemen.

Hierop aanvullend kan nog worden opgemerkt dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS nog verklaarde geen contact meer te hebben met iemand in Kameroen sinds u in Europa bent (zie notities CGVS1, p. 14). Tijdens het derde onderhoud verklaarde u echter 'soms met J. (...)' nog contact te hebben en kon u zich niet herinneren of u nog met iemand anders contact had (zie CGVS3, p.4). Op uw facebookaccount en die van uw familieleden en uit de mail van uw advocaat dd. 5/5/2019, blijkt dat u wel degelijk nog in contact staat met uw familieleden in Kameroen.

Uit de 'aanvullende verklaringen' die mr. L. (...) bezorgde aan het CGVS blijkt bovendien dat u geld opstuurde naar uw familie in Kameroen toen u zich diende te prostitueren om te kunnen overleven in de EU. Het dient opgemerkt dat u tijdens uw eerste onderhoud verklaarde dat u, nadat u zwanger werd met mannen moest slapen "zodat ik mijn eten kon kopen" (zie notities1, p. 5). Dat u er dan in slaagde om ook nog geld naar uw familie in Kameroen te sturen, tart alle verbeelding.

Verder blijkt uit uw aanvullende verklaringen (doorgestuurd per mail door uw advocaat) dat u, toen de situatie voor u in Hongarije hopeloos werd, u met uw zoon trachtte een leven op te bouwen in Nigeria, waarbij u uw familie contacteerde voor steun. Opnieuw zijn deze aanvullende verklaringen tegenstrijdig met wat u verklaarde voor het CGVS. Voor het CGVS verklaarde u immers dat u niet probeerde om mensen in Kameroen te contacteren terwijl u in Nigeria was (zie notities3, p. 5).

Vervolgens haalt u doorheen uw verzoek om internationale bescherming aan dat uw zoon T. (...) niet de Kameroense nationaliteit zou hebben, dat hij geen Kameroense documenten heeft, dat hij niet van Kameroen is (zie notities CGVS1, p.20). Er dient echter te worden opgemerkt dat uit de Kameroense nationaliteitswetgeving blijkt dat een kind van een Kameroense moeder - zoals T. (...) dus - de Kameroense nationaliteit bezit (zie informatie in uw administratief dossier). Uw zoon wordt door de Kameroense autoriteiten wel degelijk als staatsburger erkend.

Wat betreft uw verklaringen over de school in Hongarije waar uw zoon in een kooi zou zijn gezet (zie notities CGVS1, p. 4), dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over jullie situatie in Hongarije in hun geheel niet geloofwaardig zijn (zie supra) en dat dus ook geen geloof wordt gehecht aan uw verklaringen over dit incident, dat verbonden is aan uw persoonlijke situatie daar.

U haalt bovendien enkele mogelijke toekomstige problemen aan die u zou ondervinden bij terugkeer naar Kameroen. Zo verklaart u bang te zijn om terug te keren naar Kameroen omdat u nog steeds zou gevisieerd worden omdat uw naam er al bekend is (zie notities CGVS1, p.18). U voegt toe er al lang niet meer geweest te zijn, dus het niet te weten. U verklaarde wel dat als de president 'het' weet, dat er iets met u zal gebeuren (zie notities1, p.18). U linkt deze vrees tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud aan de activiteiten die uw man zou gehad hebben voor SDF. Echter, zoals hierboven reeds werd opgemerkt, maakt u uw problemen in Kameroen, omwille van de activiteiten van uw (toenmalige) man, niet aannemelijk.

Tijdens het derde onderhoud verklaart u dan weer dat u de regering en de president vreest, omdat u slecht gesproken heeft over de regering (zie notities CGVS3, p. 11). U verklaart dat de president weet dat u asiel hebt gevraagd en u dus iets slechts hebt gezegd over uw land. U kan echter niet duiden hoe de Kameroense president op de hoogte zou zijn van uw verzoek tot internationale bescherming.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (COI Focus "Cameroun. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays." dd.20 september 2019 (update), waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd), niet dat verzoekers om internationale bescherming die terugkeren of verwijderd worden naar Kameroen louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico lopen blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het verlaten van het Kameroens grondgebied zonder geldig paspoort in de Kameroense wetgeving strafbaar is met een gevangenisstraf van 2 tot 6 maanden en/of een geldboete. In de Kameroense strafwetgeving zijn er eveneens bepalingen te vinden met betrekking tot het vervalsen van documenten, zoals paspoorten en identiteitskaarten, en het gebruik van vervalste documenten. Uit het gegeven dat verzoekers bij een terugkeer naar Kameroen mogelijk strafrechtelijk vervolgd kunnen worden wegens het overtreden van de Kameroense (straf)wetgeving kan op zich evenwel geen vervolging noch reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande het gebruik van vervalste documenten, mensensmokkel of migratie te handhaven. Bovendien kan een gevangenisstraf van 2 tot 6 maanden en/of een geldboete voor het verlaten van het grondgebied zonder geldig paspoort niet bestempeld worden als een disproportionele of onevenredig zware bestraffing. Voorts blijkt dat de Kameroense grenspolitie bij aankomst op het Kameroens grondgebied controles uitvoert aangaande de identiteit, de nationaliteit, het toegangs- en verblijfsrecht en eventueel vragen stellen over het verblijf in het buitenland. Verschillende bronnen stellen echter dat enkel personen die voordien reeds problemen hadden met het Kameroens gerecht problemen riskeren bij terugkeer. Verschillende bronnen vermelden wel dat, gelet op de corruptie bij overheidsambtenaren, terugkeerders regelmatig onderworpen worden aan vasthouding of aan bedreigingen met gevangenhouding opdat ze dan een som geld zouden betalen in ruil voor hun vrijlating. Wat de situatie van Engelstalige Kameroeners betreft, stellen enkele bronnen dat Engelstaligen onderworpen worden aan een diepgaandere ondervraging en meer afgeperst worden dan Franstaligen, dit laatste omdat de meerderheid van de politieagenten Franstalig zijn. De overige geconsulteerde bronnen vermelden echter geen specifieke problemen voor Engelstalige Kameroeners of stellen zelfs letterlijk dat ze geen weet hebben van een verschil in behandeling. Tot slot dient erop gewezen te worden dat verschillende onafhankelijke en betrouwbare (inter-)nationale (mensenrechten)organisaties en instellingen, namelijk Amnesty International, Human Rights Watch, en het Department of State van de Verenigde Staten,

in de afgelopen paar jaar geen melding hebben gemaakt van eventuele moeilijkheden die Kameroense staatsburgers bij of na een terugkeer of verwijdering naar hun land van herkomst zouden ondervinden. Gelet op het voorgaande kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Kameroense autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Kameroen vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

Ten slotte haalt u ook de problematiek van de Anglofonen in Kameroen aan (zie notities CGVS3, p. 10). U verwijst naar uw broer J. (...) die u zou gezegd hebben dat in enkele dorpen problemen zijn en dat alle mannen meegenomen werden. Er dient echter opgemerkt te worden dat deze problemen zich situeren in de provincies van de zgn. Anglophone Area, met name in de Northwest en de Southwest regio (zie informatie die u zelf neerlegde). U verklaarde zelf in Douala gewoond te hebben (zie notities CGVS3, p.8) , de grootste stad van Kameroen, gelegen in de Littoral Regio (zie informatie in uw administratief dossier). Aangezien u reeds in Douala woonde en aangezien de problemen die u in Kameroen aanhaalde niet aannemelijk zijn, kan aangenomen worden dat u zich opnieuw in deze stad kan vestigen indien u verkiest uw statuut van internationaal beschermd in Hongarije op te geven.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire." dd. 1 oktober 2019 (update) en COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones." dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter nog steeds om een eerder gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Sinds de zomer van 2018 heeft het conflict zich uitgebreid naar andere delen van het land, maar dit in eerder geringe mate. Zo is er sprake van een twintigtal incidenten in de Franstalige regio's Ouest en Littoral. Uit deze informatie blijkt echter duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis, in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient er dus besloten te worden dat de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in Douala in Franstalig Kameroen waar u van afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Wat betreft de documenten die u voorlegt, deze wijzigen deze conclusie niet. Immers, de psychologische attesten (en hun impact op uw verzoek) werden hierboven reeds besproken. Er kan bovendien worden opgemerkt dat dergelijke psychologische attest geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin u eventuele psychologische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt.

Wat betreft de documenten die u in Hongarije verkreeg in het kader van uw verzoek om internationale bescherming daar, kan worden opgemerkt dat de inhoud hiervan ook reeds deels werd besproken hierboven. Bovendien wordt uw status in Hongarije hier niet in twijfel getrokken.

U legt ook een arrest van de RVV (nr. 184 884, dd. 30/3/2017) voor waarbij een beslissing van het CGVS door de RVV vernietigd werd. Er dient te worden vastgesteld dat het hier een geval betreft waarbij de Hongaarse autoriteiten geen informatie verschaften over het verblijf van de betrokken verzoeker. Er dient echter te worden opgemerkt dat in uw dossier de Hongaarse autoriteiten wel degelijk informatie verschaften en uitdrukkelijk stelden dat uw status nog 'in force' is (zie brieven dd. 31/1/2018 en 2/5/2019).

U legt ook een document 'Decision adopted by the Committee Under article 22 of the Convention, concerning communication N° 742/2016' neer. Dit gaat over een deportatiebevel van de Zwitserse autoriteiten naar Italië. Er kan niet worden ingezien hoe dit 'onderwerp' betrekking heeft op uw zaak. U haalt noch problemen in Zwitserland, noch problemen in Italië aan.

U legt ook pagina 85 uit het 'Country Report : Hungary' (2016) van Aida voor. Deze pagina bevat algemene informatie over de duur van verblijfsvergunningen in Hongarije. Er dient echter te worden opgemerkt dat het CGVS zich in uw dossier baseert op de geïndividualiseerde informatie die het verkreeg van de Hongaarse autoriteiten.

De drie rapporten van Asylas over Kameroen betreffen algemene informatie. Aangezien u niet eerlijk bent over uw persoonlijke situatie (eerdere problemen, netwerk, familiaal) in Kameroen, laat u het CGVS niet toe te oordelen in welke mate deze informatie op u van toepassing zou kunnen zijn. Wat betreft de vermelding van uw advocaat (zie notities CGVS3, p. 14) dat u in Kameroen geen psychische hulp zou krijgen, ondersteund door één van deze rapporten, dient te worden opgemerkt dat u zich voor de beoordeling van medische problemen dient te wenden tot de geëigende procedure bij de DVZ. Het CGVS zou haar bevoegdheid te buiten gaan indien het zich hierover zou uitspreken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u beschikt over een statuut van internationale bescherming in Hongarije."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 24.2 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 48/6, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 14 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 33 van voormelde richtlijn 2013/32/EU, wijst de Raad erop dat voormeld artikel van de richtlijn bij de wet van 21 november 2017 werd omgezet in artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet waardoor deze bepaling van de richtlijn niet langer over directe werking beschikt, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer 2016-2017, nr. 2548/001, p. 105-110*). Derhalve wordt verder in onderhavig arrest verwezen naar desbetreffend artikel van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om

internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2.2.4. In eerste instantie wijst de Raad erop dat in deze ontvankelijkheidsfase van het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming de vraag (nog) niet voorligt of verzoekende partij in haar land van herkomst, zijnde Kameroen, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. In deze ontvankelijkheidsfase van het onderzoek ligt de vraag voor of verzoekende partij zich nog kan beroepen op haar internationale beschermingsstatus in Hongarije en of verzoekende partij redelijkerwijs kan geacht worden zich hierop te beroepen. Pas indien het verzoek om internationale bescherming ontvankelijk is, kan het risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet worden onderzocht ten aanzien van Kameroen. Aangezien uit de overige motieven van de bestreden beslissing en uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij niet *in concreto* aantoont dat de bescherming die haar in Hongarije wordt verleend niet actueel of ontoereikend is en evenmin aantoont dat zij er een risico loopt op vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, betreft de motivering in de bestreden beslissing inzake de door verzoekende partij aangevoerde vrees ten aanzien van haar land van herkomst, zijnde Kameroen, een overtollige motivering. Wat betreft de argumenten van verzoekende partij die betrekking hebben op desbetreffende motivering en de stukken die zij ter ondersteuning van haar betoog bijbrengt (bijlagen 23 en 24 van het verzoekschrift), dient er dan ook op te worden gewezen dat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

2.2.5. De Raad merkt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Uit haar verklaringen en de documenten in het administratief dossier, blijkt immers dat zij op 20 januari 2000 in Hongarije werd erkend als vluchteling en dat haar status nog steeds geldig is (administratief dossier, stuk 17, notities CGVS d.d. 29/01/2018, p. 4; administratief dossier, stuk 21, map landeninformatie, deel 3).

Wat betreft het betoog van verzoekende partij dat uit de elementen in het administratief dossier – met name de informatie afkomstig van de Hongaarse asielinstanties (bijlage 2 van het verzoekschrift) – niet genoegzaam blijkt dat zij actueel nog steeds over een internationale beschermingsstatus zou beschikken in Hongarije, temeer in het licht van een verstrenging van het Hongaarse beleid gedurende de afgelopen jaren, en dat verwerende partij dienaangaande tekortschiet om een en ander aan te tonen, onderstreept de Raad dat er een onderscheid gemaakt dient te worden tussen de internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Zulk een onderscheid vindt immers weerklank in het vigerende EU-acquis, waar richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), in de artikelen 13 en 18 alludeert op het verlenen van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus en artikel 24 de modaliteiten van de respectieve verblijfstitels regelt. Waar de verblijfstitels blijkens deze richtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd, cf. art. 11, 14, 16 en 19 van voormelde richtlijn 2011/95/EU. De Raad herhaalt dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op 20 januari 2000 in Hongarije werd erkend als vluchteling en dat de Hongaarse asielinstanties op 31 januari 2018 uitdrukkelijk bevestigden dat haar status nog steeds geldig is (administratief dossier, stuk 21, map landeninformatie, deel 3). Door verzoekende partij worden voorts geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bijgebracht die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status. Evenmin bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. De Raad onderstreept hierbij dat, waar nog kan worden aangenomen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° weliswaar bij het Commissariaat-generaal berust, eens hieraan voldaan, zoals *in casu*, het aan verzoekende partij, die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming desgevallend ter discussie stelt, persoonlijk toekomt om aan te tonen dat zij niet op deze bescherming kan rekenen. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij hierin geenszins slaagt, nu zij zich desbetreffend beperkt tot algemeenheden, hetgeen bezwaarlijk volstaat om het vermoeden van actualiteit van de verleende status ten persoonlijke

titel op concrete wijze om te buigen. Aangezien de geldigheid van de internationale beschermingsstatus van verzoekende partij niet in vraag wordt gesteld, wijst niets erop dat verzoekende partij niet zou kunnen terugkeren naar Hongarije, of dat haar verblijfsvergunning die verband houdt met haar status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat “*de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*”. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Hongarije verleend werd niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Hongarije. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die van aard zijn desbetreffende vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

2.2.6. Waar verzoekende partij meent dat onvoldoende rekening werd gehouden met de ernstige psychologische problemen waarmee zij kampt en de impact van deze trauma's op haar vermogen om een coherent relaas te vertellen, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier en de motivering van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat bij de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming rekening werd gehouden met de persoonlijke situatie en omstandigheden van verzoekende partij, zoals deze worden weergegeven in de medische stukken die zich in het administratief dossier bevinden (administratief dossier, stuk 20, map documenten, docs. 1 en 6-13) en zoals deze zijn gebleken tijdens de drie opeenvolgende persoonlijke onderhouds van verzoekende partij op de zetel van het Commissariaat-generaal. De Raad benadrukt hierbij dat verwerende partij zich geenszins in de plaats stelt van medische beroepsbeoefenaars, zoals verzoekende partij lijkt voor te houden, doch wel, met het oog op een correct en volledig onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, de conclusies en vaststellingen zoals weergegeven in de medische stavingstukken in het administratief dossier afweegt tegen het geheel van de verklaringen zoals deze door verzoekende partij werden verstrekt en getrouw werden opgetekend in de notities van (niet minder dan) drie opeenvolgende persoonlijke onderhouds, om te verzekeren dat er een correcte feitenvinding gebeurt en een juiste beoordeling van de door verzoekende partij aangereikte elementen wordt gemaakt. De Raad wijst erop dat inzake de medische stukken in de bestreden beslissing terecht opgemerkt wordt dat uit deze attesten nergens blijkt dat verzoekende partij – omwille van geheugenproblemen of andere cognitieve problemen – niet in staat zou zijn om consistente verklaringen af te leggen over haar asielaanvraag. Wat betreft het gegeven dat in het attest van 10 september 2018 door de psychotherapeute gesteld wordt dat het niet aangewezen is in te gaan op traumatiserende gebeurtenissen in Hongarije, wordt er door verwerende partij in de bestreden beslissing op gewezen dat hiermee rekening werd gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud van 18 april 2019 aangezien er door de *protection officer* enkel vragen gesteld werden over niet traumatische elementen. De Raad stelt voorts vast dat uit deze notities van de persoonlijke onderhouds – dewelke een zo getrouw mogelijke weergave zijn van de gestelde vragen, de gegeven antwoorden en het algemene verloop van het onderhoud, en die gezien de omvang en duur van de uitwisseling en interactie tussen verzoekende partij en de vertegenwoordigers van de commissaris-generaal redelijkerwijze een valabel en gedegen ijkpunt en beeld vormen met betrekking tot haar procedurele vaardigheden en mogelijkheden – blijkt dat verzoekende partij weliswaar doet blijken van bepaalde medisch-psychische problemen doch telkenmale in staat was het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Er kan uit deze notities dan ook niet worden afgeleid dat de onderhouds niet correct zouden zijn verlopen of dat verzoekende partij niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, coherente, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Het louter verwijzen naar de bijgebrachte medische stavingstukken, algemene rapporten, studies en richtlijnen van het UNHCR omtrent de impact van trauma's op het vermogen om het asielaanvraag op een gedetailleerde en coherente wijze weer te geven (bijlagen 19-20 van het verzoekschrift), volstaat dan ook allerminst om in voorliggend geval, *in abstracto* en los van het geheel

van de verklaringen die verzoekende partij persoonlijk heeft laten optekenen ten overstaan van het Commissariaat-generaal, te besluiten dat het gevoerde onderzoek door het Commissariaat-generaal zinledig zou zijn, de verstrekte verklaringen onbetrouwbaar zouden zijn, of de bestreden beslissing feitelijk incorrect en juridisch onvoldoende onderbouwd zou zijn.

2.2.7. Wat betreft verder de opmerking van verzoekende partij dat zij werd *“geïnterviewd door een mannelijke ambtenaar, die zeker in het tweede gehoor onaangepast gedrag vertoonde door op een zenuwachtige, lacherige manier om te gaan met een verkrachtingsrelaas (...)”*, dat *“(d)it (...) er niet voor (zorgde) dat verzoekster in een serene omgeving over traumatische gebeurtenissen kon spreken, wel integendeel”* en dat zij in dit verband liet optekenen dat *“Ik vond dat de manier waarop hij vragen stelde de tweede keer, ik vond dat niet menselijk. Hij mocht me niet vragen om uit te leggen hoe ik verkracht werd. Dat doe je toch niet. Dat is niet fair. De manier waarop hij me vragen stelde”*, meent de Raad evenwel dat nalezing van het geheel van de notities van de persoonlijke onderhouden genoegzaam uitwijst dat verzoekende partij geenszins op ongepaste wijze door de *protection officer* zou zijn bejegend, doch dat deze integendeel tijdens ieder persoonlijk onderhoud met de nodige tact en empathie heeft gehandeld met respect voor haar waardigheid, waar op generlei wijze nodeloos werd doorgevraagd over mogelijks gevoelige onderwerpen doch bovenal open vragen werden gesteld waarbij verzoekende partij in de gelegenheid werd gesteld om naar eigen believen, ritme en wijze te vertellen wat zij wilde vertellen, waarbij pauzes en ademruimte voor verzoekende partij werden ingelast wanneer nodig evenals afwisseling in de geboden thema's werd geboden. Verzoekende partij kan dan ook geenszins worden bijgetreden waar zij in haar verzoekschrift stelt dat er sprake is van overtuigende indicaties waaruit blijkt dat het procedureverloop op significante wijze in het gedrang is gekomen door de wijze waarop het Commissariaat-generaal haar verzoek om internationale bescherming behandelde. De Raad is dan ook van oordeel dat de rechten van verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat verzoekende partij in de gelegenheid werd gesteld om te voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar *“de algemene situatie voor erkende vluchtelingen in Hongarije”*, erop wijst dat zij *“talrijke rapporten over de problematische situatie in Hongarije voor erkende vluchtelingen aan verwerende partij bezorgde, (maar) de bestreden beslissing hierover met geen woord over (rept)”* en als bijlage bij haar verzoekschrift verschillende rapporten inzake de algemene situatie in Hongarije voor internationaal beschermden voegt (bijlagen 4-16 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad dat dergelijke informatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulke informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Hongarije internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn. Het komt aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Hongarije verleend werd, te weerleggen, waar zij, zo blijkt uit wat volgt, in gebreke blijft.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opnieuw doet geleden dat zij in Hongarije het slachtoffer werd van een verkrachting, racisme en zich diende te prostitueren om in haar levensonderhoud en dat van haar zoon te kunnen voorzien, duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat aan haar verklaringen aangaande haar persoonlijke situatie in Hongarije geen enkel geloof kan worden gehecht. In het bijzonder wordt vastgesteld dat de ernst en geloofwaardigheid van haar verklaringen met betrekking tot haar beweerdde problemen in Hongarije wordt aangetast door (i) de vaststelling dat zij niet weet te duiden waarom zij in 2000 al voor een eerste keer Hongarije verliet nu zij hierover slechts verklaarde dat zij niet meer als een hond wou leven en een beter leven wou voor haar zoon terwijl haar zoon pas geboren is op 22 september 2006; (ii) het gegeven dat zij tot vier keer toe terugkeerde naar Hongarije, nadat zij dat land een eerste keer had verlaten in 2000; (iii) de vaststelling dat zij niet gepoogd heeft in Nederland internationale bescherming te bekomen en dat zij pas in november 2017, vijf jaar na haar aankomst in België, besloot een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, hetgeen niet aannemelijk is indien haar situatie in Hongarije werkelijk zo precair was; (iv) de vaststelling dat, waar zij haar verklaringen over haar problemen in Hongarije baseert op het feit dat zij daar alleen kwam te staan nadat haar man G. haar verliet, zij voor een inkomen diende te zorgen en zij, via prostitutie, zwanger geraakte en alleenstaande moeder werd, zij echter over haar relatie met haar (ex-)man G. alles behalve consequente verklaringen aflegt waardoor zij niet kan overtuigen wat betreft haar persoonlijke situatie in Hongarije; (v) de vaststelling dat verzoekende partij er niet in slaagt haar beweerdde problemen in Hongarije aan te tonen met ook maar één document, dit terwijl zij nochtans verklaarde dat haar problemen in Hongarije publiek werden gemaakt door een vriendin die schrijfster was en dat dit een

stigma voor haar was en verder haar advocaat aan het CGVS liet weten dat haar verkrachting 'druk besproken' werd in de media; en (vi) in het 'verzoekschrift met beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing' ingediend door haar toenmalig advocaat, meester G., tegen een bevel om het grondgebied te verlaten, nergens gewag wordt gemaakt van de ernstige problemen in Hongarije die verzoekende partij nu aanhaalt en daarentegen zelfs een mogelijke terugkeer naar Hongarije aanhaalt als een element dat haar (gedwongen) vertrek naar Kameroen moet tegenhouden. De Raad stelt vast dat verzoekende partij, in een poging voormelde vaststellingen van verwerende partij te weerleggen, in haar verzoekschrift blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de verschillende vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen en de Raad is van oordeel dat verwerende partij terecht concludeert dat deze vaststellingen reeds haar algehele geloofwaardigheid ondermijnen en dat verzoekende partij de asielinstanties geen zicht geeft op haar reële situatie in Hongarije, die nochtans onlosmakelijk verbonden is met haar beweerde problemen die uit een kwetsbare situatie van een alleenstaande vrouw voortvloeien.

Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift dan ook stelt dat zij een uiterst kwetsbaar profiel heeft, met name een alleenstaande moeder die bovendien kampt met ernstige psychologische problemen zo blijkt uit de door haar bijgebrachte attesten (bijlage 17 van het verzoekschrift), is de Raad van oordeel dat zulks allerm minst volstaat om aan te tonen dat zij zich niet kan beroepen op de bescherming van de Hongaarse autoriteiten en/of dat zij ten overstaan van Hongarije een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden, gelet op het gegeven dat, zo werd hierboven vastgesteld, verzoekende partij door eigen toedoen de asielinstanties verhindert een betrouwbaar beeld te vormen van haar reële situatie.

Wat betreft nog de opmerking van verzoekende partij dat uit de door haar bijgebrachte medische attesten (bijlage 17 van het verzoekschrift) blijkt dat "*het trauma van verzoekster zich situeert in Hongarije*", wijst de Raad er echter op dat dergelijke attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin verzoekers hun verwondingen of trauma opliepen. Een arts/psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze verwondingen werden opgelopen (RvS 11 juni 2008, nr. 12.474; RvS 10 oktober 2007, nr. 2.468; RvS 10 juni 2004, nr. 132.261). Dit geldt des te meer nu de attesten *in casu* geen betrekking hebben op fysieke sporen die mogelijks toelaten om een onmiskenbaar verband te leggen tussen de vastgestelde verwondingen of littekens en bepaalde specifieke gedragingen of handelingen die ervan aan de basis liggen doch wel op psychisch-medische moeilijkheden waarbij zulk een duidelijke link of causaal verband met vervolgingsfeiten of een situatie van ernstige schade minder evident is.

2.2.10. Voorts stelt de Raad vast dat verzoekende partij nog steeds niet concreet aantoonde dat zij daadwerkelijk verhindert was om in Hongarije in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. De Raad benadrukt hierbij dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekende partij in Hongarije van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de aan haar in Hongarije verleende bescherming te weerleggen. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt immers dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Hongarije en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, "Ibrahim e.a.", overweging 84-85 e.v.). De Raad onderstreept dat verzoekende partij dit vermoeden slechts kan weerleggen wanneer zij aantoonde dat de door Hongarije geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Hongarije sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor de terugkeer van verzoekende partij naar Hongarije tot gevolg heeft dat zij vanwege haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekende partij niet in staat is om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die

onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, "Ibrahim e.a.", overweging 90 e.v.).

In casu dient echter te worden vastgesteld dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoonbaar dat haar levensomstandigheden in Hongarije de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. In het bijzonder wordt in de bestreden beslissing in dit verband uitgebreid vastgesteld dat verzoekende partij geenszins kan overtuigen wat betreft haar persoonlijke situatie in Hongarije en dat zij de asielinstanties dan ook geen zicht geeft op haar reële situatie in Hongarije, die nochtans onlosmakelijk verbonden is met haar beweerde problemen die uit een kwetsbare situatie van een alleenstaande vrouw voortvloeien.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij dienaangaande niet verder komt dan het louter herhalen van haar verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en het tegenspreken van de gedane bevindingen, waarmee zij echter de gedane vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht. Er dient dan ook te worden besloten dat verzoekende partij de door haar voorgehouden precaire situatie in Hongarije geenszins aannemelijk maakt.

2.2.11. De Raad benadrukt verder nog dat in de bestreden beslissing tevens verschillende bijkomende vaststellingen worden gedaan waaruit blijkt dat verzoekende partij er blijkbaar niet voor terugschrikt de Belgische asielinstanties te misleiden. Meer bepaald wordt in dit verband door verwerende partij op het volgende gewezen: "U werd tijdens het derde onderhoud gevraagd of u soms andere namen gebruikt, waarop u 'nee' antwoordde en uitdrukkelijk verklaarde 'Ik gebruik geen andere namen.' (zie notities3, p. 4). Verder haalde u als broers enkel J. (...) en E. (...) aan en vermeldt u als zussen enkel L. (...) en B. (...) (zie notities1, p. 11; notities3, p. 6). Gevraagd of dat de namen zijn, zoals ze op hun geboortakte staan, verklaart u dat dit de namen zijn die u leerde toen u opgroeide.

U blijkt verder niet precies te weten waar uw zus B. (...) nu woont, beweert de namen van haar kinderen niet te kennen, twijfelt of haar volledige naam Be. (...) is, beweert geen contact meer te hebben met haar. U herhaalde nogmaals geen contact met uw zus te hebben, en het wel te willen als u kon (zie notities3, p. 6, 12).

Verder verklaarde u lang geleden op facebook te hebben gezeten, onder de naam T. K. (...), maar ermee gestopt te zijn (zie notities1, p. 15; notities3, p. 6). U werd later geconfronteerd met het feit dat uw zus B. (...) op haar facebook een foto van uw zoon heeft staan, waarop u beweerde dat u enkel met J. (...) communiceerde en dat B. (...) die foto misschien via hem heeft gekregen. Tijdens het eerste onderhoud had u echter nog beweerd net enkel met B. (...) nog contact te hebben gehad (zie notities1, p. 11).

Op het einde van het derde onderhoud werd u dan geconfronteerd met het facebook-profiel van ene B'. E. (...), waarop u verklaarde dat dit uw broer is (zie notities3, p. 12). U vermeldde eerder echter nooit een broer met de naam B'. (...).

Ten slotte beweert u uitdrukkelijk geen A. K. (...) te kennen (zie notities3, p. 12).

Enkele weken na uw laatste persoonlijk onderhoud, ontving het CGVS een mail van uw advocaat (dd. 5/5/2019), waarin deze stelt dat uw verklaringen betreffende A. K. (...) niet stroken met de waarheid. Het facebookprofiel op naam van A. K. (...) is het uwe. Uw advocaat stelt - enigszins eufemistisch - dat u 'niet meteen open kaart heeft gespeeld', omdat u voorzag dat het CGVS de verkeerde conclusies zou trekken. Uw leugenachtige verklaringen waren dus berekend en weloverwogen. U gebruikt dus wel degelijk facebook en een andere naam, en de naam A. (...) wordt duidelijk in uw familiale omgeving gebruikt. Uit de prints van enkele facebookposts blijkt dat uw familieleden u 'aunty A. (...)' noemen.

Hierop aanvullend kan nog worden opgemerkt dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS nog verklaarde geen contact meer te hebben met iemand in Kameroen sinds u in Europa bent (zie notities CGVS1, p. 14). Tijdens het derde onderhoud verklaarde u echter 'soms met J. (...)' nog contact te hebben en kon u zich niet herinneren of u nog met iemand anders contact had (zie CGVS3, p.4). Op uw facebookaccount en die van uw familieleden en uit de mail van uw advocaat dd. 5/5/2019, blijkt dat u wel degelijk nog in contact staat met uw familieleden in Kameroen.

Uit de 'aanvullende verklaringen' die mr. L. (...) bezorgde aan het CGVS blijkt bovendien dat u geld opstuurde naar uw familie in Kameroen toen u zich diende te prostitueren om te kunnen overleven in de EU. Het dient opgemerkt dat u tijdens uw eerste onderhoud verklaarde dat u, nadat u zwanger werd met mannen moest slapen "zodat ik mijn eten kon kopen" (zie notities1, p. 5). Dat u er dan in slaagde om ook nog geld naar uw familie in Kameroen te sturen, tart alle verbeelding.

Verder blijkt uit uw aanvullende verklaringen (doorgestuurd per mail door uw advocaat) dat u, toen de situatie voor u in Hongarije hopeloos werd, u met uw zoon trachtte een leven op te bouwen in Nigeria, waarbij u uw familie contacteerde voor steun. Opnieuw zijn deze aanvullende verklaringen tegenstrijdig met wat u verklaarde voor het CGVS. Voor het CGVS verklaarde u immers dat u niet probeerde om mensen in Kameroen te contacteren terwijl u in Nigeria was (zie notities3, p. 5)". Deze vaststellingen,

die verzoekende partij op geen enkele wijze *in concreto* weerlegt, ondergraven verder haar algemene geloofwaardigheid en tevens het door haar aangemeten kwetsbare profiel.

2.2.12. Daar waar verzoekende partij nog opmerkt dat uit de door haar bijgebrachte geboorteakte duidelijk blijkt dat zij alleenstaande moeder is nu op de geboorteakte die door de Hongaarse autoriteiten werd uitgereikt in 2006 geen vader vermeld staat, wijst de Raad er evenwel op dat het louter gegeven dat op de door haar bijgebrachte Hongaarse geboorteakte geen vader vermeld staat (administratief dossier, stuk 20, map documenten, doc. 3, geboorteakte zoon) geenszins volstaat om het door haar beweerde kwetsbare profiel van een alleenstaande vrouw en de door haar voorgehouden precaire situatie in Hongarije aan te tonen. Hiermee wordt immers geen afbreuk gedaan aan de verschillende in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties en onaannemelijkheden in de verklaringen van verzoekende partij dewelke verhinderen dat enig geloof kan worden gehecht aan de door haar voorgehouden persoonlijke situatie in Hongarije en kwetsbaar profiel van alleenstaande vrouw.

2.2.13. Wat betreft het betoog van verzoekende partij dat verwerende partij op eenvoudige wijze uitsluitel had kunnen krijgen omtrent de vraag of zij al dan niet alleenstaande vrouw is in Hongarije nu zij immers in contact staat met de Hongaarse autoriteiten, wijst de Raad verzoekende partij er evenwel op dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

2.2.14. Wat betreft het door verzoekende partij aangehaalde hoger belang van het kind in hoofde van haar zoon ten laste, waarbij zij verwijst naar artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, artikel 24.2 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 14 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en tevens naar twee rapporten inzake het hoger belang van het kind opgesteld door het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) (bijlagen 21-22 van het verzoekschrift), duidt de Raad er vooreerst op dat de algemene overweging dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarbij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, in uitvoering van Europese regelgeving, in voorliggend geval duidelijk omschreven voorwaarden voorziet inzake het ontvankelijkheidsonderzoek van voorliggend verzoek gelet op de internationale bescherming die verzoekende partij en haar kind reeds genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, waar verzoekende partij omwille van het geheel van de in de bestreden beslissing vermelde elementen niet aantoonde dat zij zich niet langer onder de verleende bescherming in Hongarije kan stellen. Derhalve dringt zich ten aanzien van haar zoon – voor wie in overeenstemming met artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet vermoed wordt dat onderhavig verzoek ook in diens naam werd ingediend – eenzelfde beoordeling op, temeer daar verzoekende partij in zijn hoofde, behoudens de door haar aangehaalde elementen geen bijzondere of specifieke omstandigheden heeft doen gelden in deze zin. Evenmin bevat het verzoekschrift verdere, concrete elementen dienaangaande en beperkt dit zich in wezen tot een theoretische uiteenzetting en herhaling van de verklaringen van verzoekende partij. Zij het er ten slotte nog op gewezen dat de zoon van verzoekende partij geen gebruik gemaakt heeft van de mogelijkheid om desgevallend zelf gehoord te worden zoals voorzien in artikel 57/1, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, noch van de mogelijkheid om in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in te dienen zoals bepaald in artikel 57/1, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

2.2.15. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar verschillende arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en van de Nederlandse Raad van State, duidt de Raad erop dat de geciteerde rechtspraak individuele gevallen betreft en geen bindende precedentwaarde heeft. Het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij dient op individuele wijze te worden beoordeeld. Verzoekende partij dient daarbij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken, doch blijft hiertoe manifest in gebreke.

2.2.16 Verzoekende partij legt in haar bijkomende nota van 10 november 2020 onder verwijzing naar diverse internationale rapporten en berichtgeving op algemene wijze de nadruk op enkele problemen in Hongarije, waaronder de stelselmatige achteruitgang van de mensenrechten in strijd met de Europese wetgeving, de vrijheid van meningsuiting en vergaderen, de discriminatie van Roma, de huisvesting, de vrouwenrechten en de crisissituatie rond de vluchtelingenproblematiek, op het ingevolge de Covid-19-noodmaatregelen uitroepen van een onbeperkte noodtoestand wat de democratie en de grondrechten bedreigt, op het opstarten van vijf inbreukprocedures tegen Hongarije door de Europese Commissie met

betrekking tot de asielwetgeving, op ernstige tekortkomingen in justitie, anti-corruptie en pluralisme, op de lage democratie-score van Hongarije en op het feit dat enkel nog asiel kan worden aangevraagd op de Hongaarse ambassades in de nabijgelegen landen, niet behorend tot de Europese Unie.

De Raad is evenwel van oordeel dit betoog geen afbreuk doet aan de voorgaande vaststellingen. Daar waar verzoekende partij wijst op de algemene situatie van de problemen die zich in Hongarije stellen waaronder eveneens de noodtoestand, de problemen bij justitie, de corruptie en het lage niveau van de democratiewaarden, bemerkt de Raad wederom dat dergelijke informatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulke informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Hongarije internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn. Het komt aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Hongarije verleend werd, te weerleggen, waar zij, zo blijkt uit onderhavig arrest, in gebreke blijft.

Verder is de Raad van oordeel dat het nog steeds kunnen laten functioneren van de door de Europese Commissie opgestarte inbreukprocedures er ontegensprekelijk op wijst dat ook verzoekende partij indien nodig in de mogelijkheid is in Hongarije haar rechten te doen gelden met toepassing van de vigerende Europese regelgeving. Verzoekende partij toont desbetreffend niet aan dat zij in de absolute onmogelijkheid zou zijn haar rechten aldaar op deze wijze te doen gelden.

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekende partij tot op heden niet aantoonde dat de haar twintig jaar geleden toegekende beschermingsstatus in Hongarije – een status die zij in januari 2018 volgens informatie van de Hongaarse autoriteiten nog steeds had – haar in een heroverweging zou zijn ontnomen en zij derhalve niet meer over deze status beschikt.

2.2.17. De Raad besluit dat verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die haar in Hongarije wordt verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat zij er een risico loopt op vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.18. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM geschonden acht, benadrukt de Raad dat dit artikel vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Hongarije, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Hongarije kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.2.19. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Hongarije.

2.2.20. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 29 januari 2018, 22 augustus 2018 en 18 april 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit telkens met de hulp van een tolk Engels en bijgestaan door haar advocaat. Zij werd hierbij tevens gewezen op de vaststelling dat haar reeds internationale bescherming in Hongarije was toegekend en kreeg de kans om redenen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Hongarije. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle

relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.21. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die haar in Hongarije wordt verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat zij er een risico loopt op vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.22. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van de motivering aangaande de vrees van verzoekende partij ten aanzien van haar land van herkomst, met name Kameroen (zie punt 2.2.4) – die de Raad bevestigt en overneemt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT